

KOMISSION PÄÄTÖS,**annettu 21 päivänä huhtikuuta 2016,****kolmannelle maalle annettavasta ilmoituksesta, jonka mukaan se mahdollisesti todetaan laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi**

(2016/C 144/05)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1005/2008⁽¹⁾ ja erityisesti sen 32 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. JOHDANTO

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1005/2008, jäljempänä 'LIS-asetus', luodaan laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS-kalastuksen) ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskeva unionin järjestelmä.
- (2) LIS-asetuksen VI luvussa säädetään menettelystä yhteistyöhön osallistumattomien kolmansien maiden yksilöimiseksi, toimenpiteistä kyseisiin maihin nähden, kyseisiä maita koskevan luettelon laatimisesta, luettelosta poistamisesta, luettelon julkisuudesta sekä kiireellisistä toimenpiteistä.
- (3) LIS-asetuksen 32 artiklan mukaisesti komission tehtävänä on ilmoittaa kolmansille maille mahdollisuudesta, että ne todetaan yhteistyöhön osallistumattomiksi maiksi. Tällainen ilmoitus on luonteeltaan alustava. Ilmoituksen on perustuttava LIS-asetuksen 31 artiklassa säädettyihin arviointiperusteisiin. Komission olisi toteutettava asianomaisiin kolmansiin maihin nähden myös kaikki LIS-asetuksen 32 artiklassa säädetty toimenpiteet. Komission on liitettävä ilmoitukseen erityisesti tiedot tällaisen toteamisen perusteena olevista olennaisista tosiseikoista ja huomioista sekä kyseisten maiden mahdollisuudesta vastata ja esittää todisteita toteamisen kiistämiseksi tai, tapauksen mukaan, tilanteen parantamiseksi laaditusta toimintasuunnitelmasta ja tilanteen korjaamiseksi toteutetuista toimenpiteistä. Komission on annettava asianomaisille kolmansille maille riittävästi aikaa vastata ilmoitukseen sekä kohtuullinen aika tilanteen korjaamiseen.
- (4) LIS-asetuksen 31 artiklan mukaan komission tehtävänä on yksilöidä ne kolmannet maat, joiden se ei katso osallistuvan LIS-kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön. Kolmas maa olisi todettava yhteistyöhön osallistumattomaksi, jos se laiminlyö sille lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvat LIS-kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevat velvoitteet.
- (5) Yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi toteamisen olisi perustuttava kaikkien LIS-asetuksen 31 artiklan 2 kohdassa säädettyjen tietojen tarkasteluun.
- (6) LIS-asetuksen 33 artiklan mukaisesti neuvoston tehtävänä on laatia luettelo yhteistyöhön osallistumattomista kolmansista maista. Kyseisiin maihin sovelletaan muun muassa LIS-asetuksen 38 artiklassa säädettyjä toimenpiteitä.
- (7) LIS-asetuksen 20 artiklan 1 kohdan mukaan kolmansien maiden lippuvaltiona varmentamat saalistodistukset hyväksytään sillä edellytyksellä, että maat ilmoittavat komissiolle järjestelyistään niiden lakien ja asetusten sekä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden soveltamiseksi, valvomiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, joita kyseisten kolmansien maiden kalastusalueiden on noudatettava.
- (8) LIS-asetuksen 20 artiklan 4 kohdan mukaan komissio tekee hallinnollista yhteistyötä kolmansien maiden kanssa aloilla, jotka liittyvät kyseisen asetuksen täytäntöönpanoon.

2. MENETTELY KIRIBATIN TASAVALLAN SUHTEEN

- (9) Kiribatin tasavalta, jäljempänä 'Kiribati', ei ole lippuvaltiona toimittanut LIS-asetuksen 20 artiklan mukaista ilmoitusta komissiolle.

⁽¹⁾ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

- (10) Komissio teki vuosina 2010–2016 hallinnollista yhteistyötä Kiribatin viranomaisten kanssa. Yhteistyöhön kuului kysymyksiä, jotka liittyivät lakien ja asetusten sekä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden soveltamiseen, valvomiseen ja täytäntöönpanoon Kiribatin toimesta. Siihen sisältyi suullisten ja kirjallisten huomautusten vaihtoa ja tarkastuskäynti. Komissio pyrki tarkastuskäynnillä todentamaan kaikki tarpeelliseksi katsotut tiedot, jotka liittyivät Kiribatin järjestelyihin niiden lakien ja asetusten sekä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden soveltamista, valvontaa ja täytäntöönpanoa varten, joita sen kalastusalueen on noudatettava, sekä toimenpiteisiin, joita Kiribati on toteuttanut täyttääkseen LIS-kalastuksen torjuntaa koskevat velvoitteensa.
- (11) Kiribati on Länsi- ja Keski-Tyynenmeren kalastuskomission (WCPFC) ja Amerikan trooppisten tonnikalojen suojelukomission (IATTC) jäsen. Kiribati on ratifoinut vuonna 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen (UNCLOS) sekä vuonna 1995 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien sopimuksen hajallaan olevien kalakantojen ja laajasti vaeltavien kalakantojen säilyttämistä ja hoitoa koskevien 10 päivänä joulukuuta 1982 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien merioikeusyleissopimuksen määräysten täytäntöönpanosta (YK:n kalakantasopimus UNFSA). Se on Eteläisen Tyynenmeren alueellisen foorumin kalastusjärjestöä koskevan yleissopimuksen (FFA) ⁽¹⁾ sekä yhteisesti tärkeiden kalavarojen hoitamiseksi tehtävää yhteistyötä koskevan Naurun sopimuksen (PNA) ⁽²⁾ osapuoli.
- (12) Arvioidakseen, miten Kiribati on täyttänyt johdanto-osan (11) kappaleessa tarkoitetuissa kansainvälisissä sopimuksissa määrätty sekä samassa kappaleessa tarkoitetuissa alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä vahvistetut kansainväliset velvoitteensa lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona, komissio hankki, kokosi ja analysoi kaikki kyseistä arviointia varten tarpeelliseksi katsomansa tiedot.

3. KIRIBATIN TASAVALLAN MAHDOLLINEN TOTEAMINEN YHTEISTYÖHÖN OSALLISTUMATTOMAKSI KOLMANNEKSI MAAKSI

- (13) Komissio analysoi LIS-asetuksen 31 artiklan 3 kohdan mukaisesti Kiribatin velvoitteita lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona. Tarkastelua varten komissio otti huomioon LIS-asetuksen 31 artiklan 4–7 kohdassa luetellut arviointiperusteet.

3.1 LIS-kalastuksen ja LIS-kauppavirtojen toistuvuus (LIS-asetuksen 31 artiklan 4 kohta)

- (14) Komission tarkastuskäyntinsä aikana saamien tietojen sekä julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan on olemassa vahvoja viitteitä siitä, että Kiribati ei kykene antamaan tietoja kalastuslaivastonsa pyytämien laajasti vaeltavien lajien ominaispiirteistä tai sen satamiin puretuista tai jälleenlaivatuista kalastustuotteista ja niiden kauppavirroista. Kiribatin satamassa valvonta näyttää koostuvan ainoastaan asiakirjatarkastuksista (lupatilanne, VMS-järjestelmän seurantatiedot, tarkkailuraportit, Eteläisen Tyynenmeren alueellisen foorumin kalastusjärjestön (FFA) alusrekisteri), jotka tehdään ennen kuin kalastusalueelle annetaan lupa saapua satamaan. Ennen ulosselvitysasiakirjan ja jälleenlaivausilmoituksen antamista tehdään puolestaan asiakirjoihin perustuva ristiintarkastus ja verrataan kalastusalueen rahtiluetteloon merkittyjä määriä kalankuljetusalueen perämiehen kuitissa oleviin määriin. Purku- tai jälleenvientioperaatioiden fyysisestä valvonnasta ei kuitenkaan ole lisäohjeita.
- (15) Kiribati on myöntänyt, ettei sillä ole sen lipun alla purjehtivien alusten pyytämiä kalastustuotteita koskevaa jäljitettävyyssjärjestelmää eikä sen vesillä ja satamissa kalastavia ja jälleenlaivaavia kolmannen maan aluksia koskevaa jäljitettävyyssjärjestelmää. Mitään mekanismeja, jonka avulla tuotteet voitaisiin jäljittää toimitusketjussa sen jälkeen, kun kalasaalis on purettu tai jälleenlaivattu Kiribatin satamissa, ei ole. Lisäksi tuotteiden jäljitettävyyttä vaikeuttaa se, että toimivaltaiset viranomaiset eivät valvo Kiribatin satamissa tapahtuvaa purkua ja jälleenlaivausta kunnolla, kuten johdanto-osan (14) kappaleessa esitetään. Kiribati ei näin ollen pysty takaamaan markkinoidensa läpinäkyvyyttä siten, että kalan ja kalatuotteiden jäljittäminen olisi mahdollista, kuten edellytetään FAO:n laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, vastustamista ja poistamista koskevan kansainvälisen toimintasuunnitelman (kansainvälinen LIS-toimintasuunnitelma) 71 kohdassa, jossa kehoitetaan valtioita ryhtymään toimenpiteisiin, joilla parannettaisiin niiden markkinoiden avoimuutta.
- (16) Koska jäljitettävyyss selvästi puuttuu eikä Kiribatin viranomaisilla ole tietoja maan satamissa puretusta tai jälleenlaivatusta kalasta, on epätodennäköistä, että maa voi taata, ettei Kiribatissa harjoitettavaan kalastustuotteiden kaupassa käytetä LIS-kalastuksesta peräisin olevia kalatuotteita. Tältä osin vaikuttaa siltä, että Kiribati ei noudata satamavaltion velvoitetta ryhtyä toimiin tehostaakseen kansainvälisiä suojelu- ja hoitotoimenpiteitä, esimerkiksi asiakirjoja, pyydyksiä ja saaliita koskevilla satamatarkastuksilla sekä purkamisen ja jälleenlaivauksen kielloilla silloin, kun on osoitettu, että saalis on pyydetty kyseisten kansainvälisten säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokkuutta heikentävällä tavalla, kuten YK:n kalakantasopimuksen 23 artiklassa todetaan. Kiribati ei ole myöskään ottanut huomioon kansainvälisen LIS-toimintasuunnitelman 24 kohdan suosituksia, joiden mukaan lippuvaltioiden olisi varmistettava kattava ja tehokas kalastuksen seuranta, valvonta ja tarkkailu myös purkauspaikeissa aina lopulliseen määräraikkaan saakka.

⁽¹⁾ <http://www.ffa.int/>

⁽²⁾ Naurun sopimus (<http://www.ffa.int/node/93#attachments>)

- (17) Kun otetaan huomioon tässä jaksossa selostettu tilanne, kaikki komission keräämät tosiseikat sekä kyseisen maan antamat ilmoitukset, voidaan LIS-asetuksen 31 artiklan 3 kohdan a ja b alakohdan nojalla todeta, että on vahvoja viitteitä siitä, että Kiribati on laiminlyönyt sille kansainvälisen oikeuden mukaan lippu- ja markkinavaltiona kuuluvan veloitteen estää LIS-kalastukseen perustuvien kalastustuotteiden tulo markkinoilleen.

3.2 Yhteistyön ja täytäntöönpanon laiminlyönti (LIS-asetuksen 31 artiklan 5 kohta)

- (18) Tehokkaiden yhteistyömekanismien tärkeyttä on korostettava ottaen huomioon vieraan lipun alla purjehtivien alusten suuri määrä Kiribatin lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä. Kiribatin viranomaiset antoivat komission marraskuussa 2015 tekemän tarkastuskäynnin aikana tietoja, joiden mukaan niillä on yhteensä 13 kahdenvälistä sopimusta kalastusjärjestöjen kanssa. Laivastoon, jolla on lupa toimia Kiribatin vesillä, kuuluu 178 kurenuotta-alusta ja 195 pitkäsiima-alusta, ja niistä vain 13 kurenuotta-alusta käyttää Kiribatin lippua.
- (19) Vaikka 13 eri maan lipun alla purjehtivilla kalastusaluksilla on lupa toimia Kiribatin vesillä, toimivaltaiset viranomaiset myönsivät, ettei kyseisten lippuvaltioiden kanssa käytävää yhteistyötä varten ole perustettu minkäänlaisia kanavia, joilla varmistettaisiin, että Kiribati täyttäisi lippuvaltioiden kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat veloitteensa, kuten johdanto-osan (21) kappaleessa esitetään.
- (20) Kiribati on tähän saakka ollut melko haluton toimimaan komission kanssa yhteistyössä Länsi- ja Keski-Tyynenmeren alueella harjoitettavaa kurenuottakalastusta koskevan aluspäiväjärjestelmän (VDS) avoimuuden parantamiseksi. Komissio on lähettänyt joukon kirjeitä sekä kyseisille rannikko- että lippuvaltioille ja pyytänyt, että viimeksi mainituilla olisi pääsy tietoihin, jotka koskevat niiden kalastusalusten aluspäiväjärjestelmän puitteissa käyttämää pyyntiponnistusta. Kolme kirjettä, joissa tätä tavoitetta käsiteltiin, lähetettiin Kiribatin viranomaisille 18. marraskuuta 2014, 19. joulukuuta 2014 ja 27. huhtikuuta 2015. Yhteenkään kolmesta pyynnöstä ei vastattu ennen komission Kiribatiin tekemään tarkastuskäyntiä. Kiribatin viranomaiset ilmoittivat marraskuussa 2015 tehdyn tarkastuskäynnin aikana, että ne ovat valmiita jakamaan aluspäiväjärjestelmää (VDS) koskevia tietoja, mutta ne eivät ole tähän mennessä esittäneet näyttöä järjestelyistä, joilla varmistetaan, asianomaisten lippuvaltioiden viranomaisien pääsy tietoihin.
- (21) Johdanto-osan (20) kappaleessa esitetty Kiribatin toiminta estää maata täyttämästä YK:n merioikeusyleissopimuksen 63 ja 64 artiklassa määrättyjä velvoitteita, joiden mukaan rannikko- ja lippuvaltioiden on tehtävä yhteistyötä hajallaan olevien ja laajasti vaeltavien kalalajien osalta. Yhteistyövelvoitetta laajennetaan edelleen YK:n kalakantasopimuksen 7 ja 20 artiklassa koskemaan yhteensopivia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä ja niiden noudattamisen ja noudattamista koskevan valvonnan varmistamista. Lisäksi FAO:n toimintaohjeen 7 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa ⁽¹⁾ suositetaan, että hajallaan olevia ja valtioiden rajojen yli liikkuvia kalakantoja hyödyntävät valtiot tekevät kahdenvälisiä järjestelyjä taatakseen tehokkaan yhteistyön kalavarojen tuloksellisen säilyttämisen ja hoidon varmistamiseksi. Asiaa tarkennetaan edelleen kansainvälisen LIS-toimintasuunnitelman 28 ja 51 kohdassa, joissa esitetään yksityiskohtaisia käytäntöjä valtioiden välistä suoraa yhteistyötä varten, mukaan luettuna rannikkovaltioiden käytettävissä olevien tietojen vaihto.
- (22) Vuoden 2010 kalastuslailla muodostettu oikeudellinen kehys, sellaisena kuin se on muutettuna kalastusta koskevalla vuoden 2015 lailla ⁽²⁾, on puutteellinen, erityisesti seuraamusjärjestelmän osalta. Voimassa oleva oikeudellinen kehys ei käytännössä sisällä LIS-määritelmää, joka olisi kansainvälisen LIS-toimintasuunnitelman mukainen. Laissa ei ole selkeitä seuraamuksia alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen sääntöjen rikkomisesta, jälleenlaivauksesta merellä eikä sellaisen kalakannan kalastuksesta, jota koskee moratorio tai jonka kalastaminen on kiellettyä.
- (23) YK:n kalakantasopimuksen 19 artiklan 2 kohdassa vahvistettu käsite ”vakavat rikkomukset”, jonka WCPFC on hyväksynyt alukselle nousua koskevasta menettelystä ja tarkastusmenettelyistä annetussa säilyttämis- ja hoitotoimenpiteessä CMM 2006–8 ⁽³⁾, vahvistaa seuraamusjärjestelmän pelotevaikutusta mukauttamalla seuraamuksen tason laittoman toiminnan vakavuuteen, minkä tavoitteena on viedä rikoksen tekijältä tämän saama taloudellinen hyöty. Nykyinen oikeudellinen kehys ei kuitenkaan sisällä ”vakavien rikkomusten” käsitettä eikä muita perusteita, joilla seuraamusten vähimmäis- ja enimmäistasoa voitaisiin vaihdella laittomasta toiminnasta saadun taloudellisen hyödyn torjumiseksi.
- (24) Lisäksi voidaan nähdä, että kalastuslaissa ei käsitellä rikoksen uusimista. Toistuvien rikkomisten käsittely on seuraamusjärjestelmän pelotevaikutuksen varmistamisessa keskeistä. Se, ettei toistuviin rikkomisiin puututa selvästi määräämällä niistä vakavampia seuraamuksia, heikentää Kiribatin seuraamusjärjestelmän suhteellisuutta ja pelotevaikutusta. Toistuvasta laittomasta toiminnasta saatuja voittoja ei neutraloida kovennetuin seuraamuksin ja mahdolliset rikoksenteijät voivat jatkaa LIS-kalastusta.

⁽¹⁾ Vastuullista kalataloutta koskeva toimintaohje, Yhdistyneiden Kansakuntien elintarvike- ja maatalousjärjestö, 1995.

⁽²⁾ Republic of Kiribati (No 6 of 2010) Act for the conservation, management and development of Kiribati fisheries and control of foreign fishing and connected purposes, amended by Republic of Kiribati (No 1 of 2015) Act to amend the Fisheries Act 2010.

⁽³⁾ <https://www.wcpfc.int/system/files/Conservation%20and%20Management%20Measure-2006-08%20%5BHBS%26I%20Procedures%5D.pdf>

- (25) Näyttää siis siltä, että seuraamusjärjestelmä ei ole nykyisessä muodossaan, sellaisena kuin sitä on tarkasteltu johdanto-osan (22)–(24) kappaleessa, riittävän kattava ja ankara, jotta sillä olisi estävä vaikutus. Tältä osin näyttää siltä, että vakavia rikkomuksia ei todellakaan käsitellä riittävällä tavalla vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, rikkomusten estämiseksi siellä, missä niitä tapahtuu, ja laittomaan toimintaan perustuvien hyötyjen viemiseksi rikkojilta, kuten YK:n kalakantasopimuksen 19 artiklan 2 kohdassa ja WCPFC-yleissopimuksen 25 artiklan 7 kohdassa edellytetään.
- (26) Tässä jaksossa selostettu tilanne huomioon ottaen voidaan kaikkien komission keräämien tosiseikkojen ja kaikkien Kiribatin antamien ilmoitusten perusteella LIS-asetuksen 31 artiklan 3 ja 5 kohdan nojalla todeta, että on vahvoja viitteitä siitä, että Kiribati on laiminlyönyt sille kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvat yhteistyötä ja täytäntöönpanoa koskevat velvoitteet.

3.3 Kansainvälisten sääntöjen täytäntöönpanon laiminlyönti (LIS-asetuksen 31 artiklan 6 kohta)

- (27) Komissio analysoi kaikkia merkitykselliseksi katsottuja tietoja, jotka liittyvät Kiribatin asemaan UNCLOS:in, UNFSA:n, WCPFC:n ja IATTC:n sopimuspuolena.
- (28) Kiribatin maahan marraskuussa 2015 tehdyn tarkastuskäynnin aikana toimittamien tietojen mukaan tonnikalasaaliit Kiribatin talousvyöhykkeellä olivat vuonna 2014 noin 600 000 tonnia.
- (29) Johdanto-osan (28) kappaleessa esitetystä luvusta ilmenee, että Kiribati hoitaa maailmanlaajuisesti merkittäviä tonnikalavaroja ja on sen vuoksi rannikkovaltiona velvollinen turvaamaan kyseisen luonnonvaran vastuullisen ja pitkällä aikavälillä kestävä hoidon. YK:n merioikeusyleissopimuksen 61–64 artikla ja YK:n kalakantasopimuksen 7 ja 8 artikla säätelevät elollisten luonnonvarojen käyttöä rannikkovaltioiden toimesta siten, että näiden olisi edistettävä elollisten luonnonvarojen optimaalisen käytön tavoitetta talousvyöhykkeellään ja varmistettava talousvyöhykkeellään kalastavien muiden valtioiden kansalaisten toimivan säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä noudattaen sekä tehtävä yhteistyötä kyseessä olevaan kalastukseen osallistuvien valtioiden ja alueellisten järjestöjen kanssa.
- (30) Tältä osin vaikuttaa siltä, että Kiribatin oikeudellinen kehys ei varmista sen lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä toimivien alusten tehokasta ja vaikuttavaa hallinnointia, mikä on selvästi vastoin johdanto-osan (29) kappaleessa esitettyjä velvoitteita ja suosituksia. Lisäksi oikeudellisessa kehyksessä ei säädetä selkeistä ja läpinäkyvistä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteistä kaikentyyppisille Kiribatin lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä. Vuonna 2014 päivitetty tonnikalalan hoitosuunnitelma sisältää kattavan katsauksen tonnikalalan kalastuksesta Kiribatissa, mutta ei tarjoa konkreettisia hallinnollisia toimia arviointiperusteineen ja tavoitteineen.
- (31) YK:n kalakantasopimuksen 5 artiklassa vahvistetaan yleiset periaatteet, joita rannikkovaltioiden olisi noudatettava hajallaan olevien kalakantojen sekä laajasti vaeltavien kalakantojen hoidossa. Tältä osin Kiribatin kalastuslaissa tavoitteiksi vahvistetaan kestävä kalastuksenhoito sekä kalakantojen ja meriympäristön suojelu. Tästä huolimatta vaikuttaa siltä, että muita YK:n kalakantasopimuksessa vahvistettuja periaatteita, kuten varovaisuusperiaatetta, kestävää enimmäistuottoa tai liian suuren kalastuskapasiteetin ja liikakalastuksen välttämistä ei oikeudellisessa kehyksessä ole käsitelty.
- (32) Kiribatin lainkäyttövaltaan kuuluvilla vesillä tarkoitetaan aluemerta, saaristovesiä ja talousvyöhykettä. WCPFC-yleissopimuksen 3 artiklan mukaisesti WCPFC:n toimivalta-alue käsittää periaatteessa kaikki Tyynenmeren vesialueet, myös Kiribatin lainkäyttövaltaan kuuluvat vedet. Kiribati näyttäisi kuitenkin jättäneen alue- ja saaristoveitsä aluspäiväjärjestelmän soveltamisen ulkopuolelle – kyseisellä järjestelmällä rajoitetaan kurenuottoa käyttävien alusten pyyntiponnistusta kalastuspäiviä myöntämällä. Näin ollen näyttäisi siltä, ettei Kiribatin vesialueiden kalavarojen säilyttämisen kannalta tärkeintä oikeudellista välinettä sovelleta huomattavaan osaan Kiribatin lainkäyttövaltaan kuuluvia vesiä.
- (33) Säilyttämistä ja hoitoa koskevien sääntöjen selkeydessä ja läpinäkyvyydessä esiintyvät johdanto-osan (30)–(32) kappaleessa kuvatut puutteet, mukaan lukien pyyntiponnistuksen valvonta aluspäiväjärjestelmällä ja se, että alueelle pääsee 360 ulkomaista kalastusalusta, kuten johdanto-osan (18) kappaleessa esitetään, heikentävät säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden tehokasta ja vaikuttavaa täytäntöönpanoa ja on ristiriidassa YK:n merioikeusyleissopimuksen 61 artiklan 2–5 kohdassa, 62 artiklan 1 kohdassa ja 64 artiklassa esitettyjen velvoitteiden kanssa, jotka koskevat luonnonvarojen optimaalista käyttöä asianmukaisten säilyttämis- ja hoitotoimenpiteiden avulla.
- (34) Lisäksi verkossa julkisesti saatavilla olevien tietojen mukaan vaikuttaa siltä, että Kiribati pitää alusten rekisteröinnistä vastaavaa kansainvälistä alusrekisteriä⁽¹⁾, joka sijaitsee Kiribatin ulkopuolella. Ottaen huomioon, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat rekisteröintimenettelyä ilmeisen heikosti ja asiaa koskevat vaatimukset, kuten lippuvaltiotoimintaa koskevien FAO:n suuntaviivojen 14 kohdassa vahvistetut vaatimukset, puuttuvat, Kiribatin olisi vaikea varmistaa, että sen lipun alla purjehtivilla aluksilla on todellinen yhteys Kiribatiin. Tällaisen todellisen yhteyden puuttuminen valtion ja sen rekisteriin merkittyjen alusten väliltä olisi vastoin YK:n merioikeusyleissopimuksen 91 artiklassa vahvistettuja alusten kansallisuutta koskevia edellytyksiä.

⁽¹⁾ Kiribatin alusrekisteri, <http://www.kiribaship.com/EN/Default.aspx>

- (35) Tässä jaksossa selostettu tilanne huomioon ottaen voidaan kaikkien komission keräämien tosiseikkojen ja kaikkien Kiribatin antamien ilmoitusten perusteella LIS-asetuksen 31 artiklan 3 ja 6 kohdan nojalla todeta, että on vahvoja viitteitä siitä, että Kiribati on laiminlyönyt sille kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvat kansainvälisiä sääntöjä, määräyksiä ja säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä koskevat velvoitteet.

3.4 Kehitysmaiden erityisrajoitteet

- (36) YK:n inhimillisen kehityksen indeksin (UNHDI) ⁽¹⁾ mukaan Kiribatin inhimillisen kehityksen katsotaan vuonna 2015 olevan keskitasoa (188 maan joukossa sijalla 137).
- (37) Vaikka valvonnan ja seurannan alalla voi yleisesti esiintyä erityisiä valmiuksien rajoituksia, Kiribatin kehitystasosta johtuvilla erityisrajoitteilla ei voida perustella sellaisten erityissäännösten puuttumista kansallisesta lainsäädännöstä, jotka liittyvät kansainvälisiin välineisiin LIS-kalastuksen torjumiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi. Lisäksi näyttää siltä, että seuranta-, valvonta- ja tarkkailujärjestelmän puutteet ovat seurausta epätasapainoisesta tilanteesta, jossa Kiribatilla on yhtäältä heikot valmiudet valvoa kalastustoimintaa talousvyöhykkeellään ja toisaalta suuri määrä sellaista ulkomaista laivastoa, jolla on pääsy sen vesialueille.
- (38) Tässä jaksossa selostettu tilanne huomioon ottaen voidaan kaikkien komission keräämien tosiseikkojen ja kaikkien Kiribatin antamien ilmoitusten perusteella LIS-asetuksen 31 artiklan 7 kohdan nojalla todeta, että Kiribatin kalastuksen hallinnan kehityksen tilaa saattaa heikentää maan yleinen kehitystaso. Kun otetaan huomioon todettujen Kiribatia koskevien puutteiden luonne ja tilanteen korjaamiseksi toteutetut toimet, Kiribatin kehitystason perusteella ei voida kuitenkaan täysin antaa anteeksi tai muulla tavoin perustella sen lippu-, rannikko- tai satamavaltiona kalastusasioiden osalta yleisesti harjoittamaa toimintaa eikä sen riittämättömiä toimia LIS-kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi.

4. MAHDOLLISTA YHTEISTYÖHÖN OSALLISTUMATTOMAKSI KOLMANNEKSI MAAKSI TOTEAMISTA KOSKEVAT PÄÄTELMÄT

- (39) Ottaen huomioon päätelmät sen suhteen, että Kiribati on laiminlyönyt sille lippu-, satama-, rannikko- tai markkinavaltiona kansainvälisen oikeuden mukaan kuuluvat velvoitteet toimia LIS-kalastuksen ehkäisemiseksi, estämiseksi ja poistamiseksi, kyseiselle maalle olisi LIS-asetuksen 32 artiklan mukaisesti ilmoitettava mahdollisuudesta, että komissio toteaa sen yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi LIS-kalastuksen torjunnassa.
- (40) LIS-asetuksen 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti komission olisi ilmoitettava Kiribatille mahdollisuudesta, että se todetaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi. Komission olisi toteutettava Kiribatiin nähden myös kaikki LIS-asetuksen 32 artiklassa säädetyt toimenpiteet. Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi vahvistettava määräaika, jonka kuluessa kyseinen maa voi antaa ilmoitukseen kirjallisen vastauksen ja korjata tilanteen.
- (41) Kiribatille osoitettu ilmoitus mahdollisuudesta, että se todetaan maaksi, jonka komissio katsoo yhteistyöhön osallistumattomaksi tämän päätöksen mukaisesti, ei estä komissiota tai neuvostoa toteuttamasta myöhemmin toimia yhteistyöhön osallistumattomien maiden toteamiseksi ja niitä koskevan luettelon laatimiseksi eikä automaattisesti johda tällaisiin toimiin,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

Ainoa artikla

Ilmoitetaan Kiribatin tasavallalle, että komissio saattaa todeta sen laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen torjuntaa koskevaan yhteistyöhön osallistumattomaksi kolmanneksi maaksi.

Tehty Brysselissä 21 päivänä huhtikuuta 2016.

Komission puolesta

Karmenu VELLA

Komission jäsen

⁽¹⁾ Tietojen lähde: <http://hdr.undp.org/en/statistics>